

ת"פ (חיפה) 23013-06-23 - מדינת ישראל נ' פלונני

ת"פ (חיפה) 23013-06-23 - מדינת ישראל נ' פלוננישלו חופה

ת"פ (חיפה) 23013-06-23

מדינת ישראל

נגד

פלונני

בית משפט השלום בחיפה

[16.12.2024]

כבוד השופטת רונה פרסון

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 + סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג. ביום 3.6.23 בשעה 04:00 או בסמוך לכך, נסעו הנאשם והמתלוננת ברכב הנאשם למזנון בדרך יפו בחיפה שם פגשו באחות המתלוננת ובחברתה. במקום נכחו גם פקחי עירייה. המתלוננת ישבה ברכב הנאשם ולצידו כאשר הוא יושב במושב הנהג. בהמשך, התחלפו הנאשם והמתלוננת במקומותיהם ברכב ובשלב זה הציגה המתלוננת בפני הנאשם סרטון שצילמה בטלפון שלה ושאלה את דעתו לעניין העלאת הסרטון לאינסטגרם.

הנאשם בתגובה כעס והחל תוקף את המתלוננת, באמצעות ידיו, בפניה, באזור לחי שמאל. בהמשך יצא הנאשם מהרכב, ניגש לעברה של המתלוננת, פתח את דלת הרכב והחל מגדף את המתלוננת, תפס אותה בפלג גופה העליון ומשך אותה מחוץ לרכב, תוך שהוא מתיישב במושב הנהג וסוגר את הדלת. באותן הנסיבות, היות וחפציה האישיים נותרו ברכב, חזרה המתלוננת לרכב והתיישבה לצידו של הנאשם.

בשלב זה, החל הנאשם להכות את המתלוננת, באמצעות ידיו, בחלקי גופה השונים. בהמשך לאמור ועל מנת להתרחק מהאחות, החברה והפקחים אשר היו במקום, נסע הנאשם מהמקום, חרף תחינותיה של המתלוננת כי יעצור וייתן לה לרדת.

בשלב זה, הפקח שהבחין במתרחש צעק לעבר הנאשם לעצור והזעיק משטרה.

בניסיון לעצור את הרכב, הרימה המתלוננת את בלם היד אך לא הצליחה לעצרו. רק כאשר הגיע לרמזור אדום הנאשם עצר את הרכב. באותן הנסיבות, החל הנאשם להכות את המתלוננת, באמצעות ידיו, בחלקי גופה השונים. המתלוננת יצאה מהרכב והנאשם הלך בעקבותיה והמשיך להכותה. בשלב זה התקשרה אחותה של המתלוננת אליה ושמעה מהמתלוננת כי הנאשם מכה אותה וניסתה לאתר את מיקומה, אז חטף הנאשם את הטלפון מידיה של המתלוננת, חזר לרכב והמתלוננת נכנסה בעקבותיו כדי להשיב לידיה את הטלפון. בהמשך, אחות המתלוננת, החברה והפקחים הגיעו, ברכב אחר, אל המקום בו נמצאו המתלוננת והנאשם, ברכב הנאשם, ודוממו את מנוע הרכב של הנאשם על מנת למנוע ממנו להמשיך בנסיעה עם המתלוננת. בשלב זה המתלוננת אחותה וחברתה ברחו בנסיעה מהמקום ברכב האחר.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה בידה הימנית וסימן אדום, בפניה, מתחת לעין שמאל.

3. הנאשם היה עצור מתאריך 3.6.23 ועד לתאריך 22.11.23, אז שוחרר למעצר בית מלא בו נתון עד היום.

4. בדיון ביום 7.1.24 הודיעו הצדדים, למותב הקודם אשר דן בתיק, כי הגיעו להסדר טיעון על פיו הנאשם חזר בו מהכפירה, כתב האישום תוקן והנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ולבקשת בא כוחו, הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן.

5. בתסקיר מיום 18.4.24 תיאר שירות המבחן כי הנאשם בן 26, רווק ונעדר עבר פלילי, גדל במשפחה נורמטיבית ושמר על יציבות במסגרות השונות ובעל הישגים חיוניים. תיאר כי לדברי הנאשם, חוויית המעצר היתה קשה מאד עבורו. תיאר כי במסגרת מעצרו השתלב הנאשם בקבוצות טיפוליות אשר תרמו לו להכיר ולזהות את התנהגותו הבעייתית וללמוד ממנה. בהתייחס לביצוע העבירה, תיאר כי הנאשם הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננת ומבין שהתנהג באופן פוגעני וחמור. שירות המבחן העריך כי בבסיסה של התנהגותו האימפולסיבית באירוע העבירה, לא עמדו מאפיינים עבריינים מושרשים אלא הוא חווה פגיעה בביטחון העצמי. תיאר כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, והתבקשה דחיה לצורך קבלת עמדת המתלוננת.

6. בתסקיר משלים מיום 16.9.24 ציין שירות המבחן כי ניסיונות לשוחח עם המתלוננת לא צלחו. תיאר כי בתקופת הדחיה שולב הנאשם בקבוצה יעודית, החל מחודש מאי 2024, במסגרתה הוא משתתף באופן פעיל ודומיננטי. שירות המבחן התרשם מתהליך של שינוי ושיתוף פעולה עם גורמי הטיפול. לאור האמור, ועל מנת לאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפול, לצד הערכתו כי טיפול יעודי בתחום האלימות במשפחה הוא גורם משמעותי להפחתת סיכון במקרה זה, המליץ שירות המבחן על ענישה טיפולית - שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה לצד של"צ בהיקף של 100 שעות.

7. בהחלטת מיום 19.9.24 הפנית את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

בחוות דעת הממונה מיום 6.11.24 נמצא הנאשם מתאים לשאת מאסר בעבודות שירות.

8. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש, ציינה כי כתב האישום תוקן לקולא אך מדובר באירוע אלים, אכזרי ומכוער מצדו של הנאשם כלפי המתלוננת, אשר הסתיים בחבלות על גופה של המתלוננת, והגישה תמונות. טענה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של זכות כל אדם לשלמות גופו, ביטחונו וחירותו. טענה כי אילולא התערבותם של אחותה, חברתה של המתלוננת והפקחים שהבחינו באירוע, הוא היה עלול להסתיים באופן חמור יותר. עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים והפנתה לפסיקה. טענה כי רק במקרים חריגים יסטה בית המשפט ממתחם הענישה לקולא ואין זה המקרה כאן. טענה כי הנאשם נמצא בראשיתו של ההליך הטיפולי. עוד טענה כי מדובר בנאשם אשר הפר הוראה חוקית במסגרת מעצר בית. ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם לו טענה, בניכוי תקופת המעצר, מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי למתלוננת, התחייבות וקנס.
9. ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש הדגיש כי כתב האישום תוקן לקולא באופן משמעותי. טען כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן וחסך שמיעתם של העדים. טען כי מבלי להמעיט בחומרת העבירה, מבחינת התוצאה, המעשה אינו ברף חומרה גבוה. טען כי המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי ואין כל מסמך רפואי בתיק. טען כי מאז ביצוע העבירה חלפה כשנה וחצי. טען כי הנאשם שהה במשך 6 חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח ומאז ועד היום הוא נתון במעצר בית מלא. הפנה לגילו הצעיר של הנאשם ולכך שאין לחובתו הרשעה כלשהי. טען כי הנאשם למד משפטים במשך 5 שנים ברומניה אך לא השלים את לימודיו, בשל הארוע מושא כתב האישום, ושילם מחיר כבד על מעשיו. לענין מדיניות הענישה, טען כי בתי המשפט לא הטילו מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריח על עבירות דומות בנסיבות דומות. הגיש אסופת פסיקה אשר עוסקת, לדידו, באירועים חמורים יותר ואשר בגינם הוטלו מאסרים קצרים מהמתחם לו טענה המאשימה או מאסרים לריצוי בעבודות שירות. טען כי מתחם הענישה נע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד 7 חודשים וכי יש לנכות מתקופה זו את תקופת המעצר. טען כי מהתסקיר עולה שהנאשם השתקם וממשיך להשתקם והפנה להמלצות שירות המבחן. טען כי בתיק המעצר הובאה עמדתה הסלחנית של המתלוננת, אלא, שלא הונחה בפני אינדיקציה לאמור. טען כי חייו של הנאשם השתבשו בגין הטעות שעשה וכי הוא לקח אחריות על מעשיו וביקש לתת לו הזדמנות אחרונה. ביקש לאמץ את המתחם לו עתר ולקבל את המלצות שירות המבחן. לחלופין, ביקש שהמאסר ירוצה בעבודות שירות.
10. הנאשם בדבריו לפניי אמר כי עשה טעות חמורה, וכי הוא מבקש סליחה מהמתלוננת. הביע חרטה על מעשיו והתחייב שלא לחזור עליהם. טען כי עבר תקופה קשה מאד וביקש להתחשב בו.
- דיון והכרעה
- קביעת מתחם העונש ההולם
11. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
12. הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה, הכבוד והביטחון האישי של המתלוננת. הנאשם אף הפר את שלווה נפשה של המתלוננת וגרם לביזויה ולהשפלתה כאשר הפעיל אלימות כלפיה במרחב הציבורי לעיני העוברים ושבים.

13. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה המיוחדת הגלומה בעבירות אלימות בין בני זוג וכלפי נשים וקטינים בפרט ועל הצורך בהחמרת הענישה כחלק מהמאבק למיגור תופעה נפסדת זו. לעניין זה נפסק ברע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה של עבירות אלימות בתוך המשפחה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט, אשר דומה כי הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו. בהקשר זה, ציינתי במקרה אחר כי: "המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (ע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [פורסם בנבו] (12.7.2018)).

יפים לענייננו גם הדברים שנפסקו ברע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

(ראו גם רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09), רע"פ 340/21 אברהמים מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.21)).

14. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אף שעסקינן באירוע יחיד ולא מתוכנן, מדובר באירוע מתגלגל הכולל מספר תקיפות אלימות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת, וזאת על רקע כעסו של הנאשם על המתלוננת בגלל רצונה לפרסם סרטון שלה אותו היא צילמה. הנאשם לא הרפה מהמתלוננת והכה אותה בכל חלקי גופה פעם אחר פעם הן בתוך רכבו והן ברחוב, ואף ניסה להימלט איתה ברכבו, חרף תחינותיה שיעצור ויתן לה לצאת מהרכב. מדובר במעשים קשים ופוגעניים שביצע הנאשם כלפי המתלוננת, תוך ניצול יחסי הכוחות ביניהם, מעשים אשר גרמו לחבלות של ממש בגופה של המתלוננת והסתיימו רק הודות להתערבותם של אחות המתלוננת, חברתה והפקחים אשר הגיעו עם רכבם למקום בו נעצר הנאשם.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, וכפי שניתן לראות בתמונות אשר הוגשו, נגרמו למתלוננת המטומה בידה הימנית וסימן אדום מתחת לעין שמאל. גם אם החבלות שנגרמו למתלוננת אינן ברף חומרה גבוהה, הרי שמדובר במעשי אלימות חמורים, אשר עלולים היו להוביל לפגיעות קשות במתלוננת, כאשר האירוע הופסק, כאמור, רק לאחר התערבותם של צדדים שלישיים וניתן לשער כי המעשים הטילו פחד במתלוננת.

15. נוכח סוג האלימות שננקטה כלפי המתלוננת והחבלות שנגרמו לה, כאשר מדובר במספר תקיפות אלימות, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

16. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה, קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה של ממש, שנע בין מאסר מותנה במקרים הקלים ועד למאסר בפועל לתקופה משמעותית במקרים החמורים. על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שלפני ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים, ובכללם פסיקה אליה הפנו הצדדים.

· ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג. שם, במהלך ויכוח בין המבקש למתלוננת, דחף אותה המבקש לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום ציין כי מדובר "בתקיפה הכוללת מספר רב של שלבים שניתן לראות בכל אחד מהם, מעשה תקיפה עצמאי", וקבע, לאחר בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה, שניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 14 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

· ברע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של המבקש, שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. בעניין זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה שטף דם בסמוך לעין ופצע מדמם בשפה, ובמקרה השני הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית משפט השלום קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע וחפץ ביניהם. המתחם שנקבע נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המבקש נגזר ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על חומרת עונשו וכך גם נדחתה בקשת רשות הערעור בבית המשפט העליון.

· בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 65134-11-21 מדינת ישראל נ' אלהוזיל (14.4.22) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של בת זוג. המשיב תקף את המתלוננת במכות אגרופ, ובעט בה ביד וברגל, חנק אותה וגרם לה לשטפי דם בזרוע ושריטות. במועד אחר, סטר לה והיכה אותה במכות אגרופ. המשיב עבר הליך טיפולי ושירות המבחן המליץ על של"צ בהיקף 140 שעות, צו מבחן לשנה ומאסר מותנה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר מותנה ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסרים מותנים והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה ופסק כי מתחם העונש שנקבע בבית משפט השלום אינו נותן את המענה העונשי ההולם לעבירות ולחומרת נסיבות ביצוען. בית המשפט המחוזי קבע כי פגיעה פיזית אלימה בגופה של בת זוג, מחייבת ענישה מוחשית, ולרוב צריכה לכלול מאסר בפועל, אשר ניתן יהיה לשקול ריצויו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של המשיב על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן לשנה, ויתר רכיבי גזר הדין של בית משפט קמא.

· בעפ"ג (מחוזי חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.21) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. המשיב תקף את בת זוגו, לאחר ששתו אלכוהול, בעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה. המשיב גרם למתלוננת שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועל הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל חלף עבודות השירות.

· בע"פ (מחוזי חיפה) 33495-04-13 מדינת ישראל נ' מ' מ' (9.5.13) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב, אשר הורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. המשיב היכה את אשתו בכל חלקי גופה, בעט בה ברגליה ובגבה וסטר בפניה, וכתוצאה מכך נגרמו לה המטומה ושריטות. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השלום התייחס לכך שהנאשם היה עצור כתשעה וחצי חודשים, והורה על חידוש מאסר מותנה בן 24 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם למשך שנתיים, לצד התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וגזר על המשיב מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה של 24 חודשים בחופף, כך שבסה"כ ריצה המשיב 24 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), כאשר עונשי ההתחייבות והקנס בוטלו.

· בת"פ (שלום חיפה) 28889-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני (15.1.24) הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. לאחר שהנאשם צרך אלכוהול, העיר את המתלוננת משנתה תוך שהוא מקלל אותה וצועק עליה. הנאשם תפס את ידה הימנית של המתלוננת וסובב אותה. המתלוננת פנתה לצאת מהדירה על מנת לבקש עזרה משכנתה, אז משך הנאשם את המתלוננת לאחור תוך שהוא מושך בשערות ראשה. בבוקר למחרת תקף הנאשם את המתלוננת באופן שסטר לה על לחיה, נשך אותה בידיה והכה אותה באגרופ. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת המטומות וסימני נשיכה בידיה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט התחשב לקולא בהודאתו של הנאשם, בהיעדר עבר פלילי ובמצבו הבריאותי, וגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

· בת"פ (שלום חיפה) 16896-03-23 מדינת ישראל נ' שבקופליאס (7.6.23) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג. הנאשם תקף את המתלוננת והכה אותה במכת אגרוף בעינה ומכת אגרוף בפה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת סימנים מעל העין ובשפתיה. בתיק הצירוף, דחף הנאשם את המתלוננת, ונתן לה שתי מכות בפנים לאזור האף באמצעות גב כף ידו. לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות במשפחה כאשר מאסר מותנה בן 5 חודשים תלוי ועומד נגדו. בית המשפט קבע כי מדובר באירוע אחד, וקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט שקל לחומרא את עברו הפלילי המכביד של הנאשם וגזר עליו מאסר בפועל בן 9 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, ובסה"כ 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

· בת"פ (שלום חיפה) 2423-03-21 מדינת ישראל נ' אל מוסטפא (12.12.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה על השולחן ולאחר שנפלה חנק אותה באמצעות הנחת ברכו על חזה המתלוננת ותפיסת הגרון שלה, עד אשר הצליחה המתלוננת לבעוט בנאשם ולגרום לו להפסיק את מעשיו. בעקבות מעשיו נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות סימן בגבה. עובר לאירוע תקף הנאשם את המתלוננת בידה, וגרם לה לשטף דם וכן איים עליה שירצח אותה. לנאשם 8 הרשעות קודמות, חלקן בגין עבירות אלימות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שבמקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט שקל לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם והתסקיר השלילי בעניינו, וגזר עליו מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

· בת"פ (שלום חיפה) 16383-09-22 מדינת ישראל נ' אוסטינוב (20.11.22) הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהיות הנאשם בגילופין, תקף את המתלוננת בכך שהכה אותה בפניה, סטר לה, נגח בראשה, ואחז בחוזקה בצווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות של ממש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וגזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בת"פ (שלום חיפה) 9725-05-22 מדינת ישראל נ' פלוני (6.10.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בעקבות ויכוח ביניהם הטיח הנאשם מכת אגרוף בכתפה של המתלוננת וזרק לעברה צנצנת אשר לא פגעה במתלוננת. מיד לאחר מכן, זרק הנאשם שולחן לעבר המתלוננת וכתוצאה מכך נשבר השולחן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שטף דם בזרוע ולחץ דם גבוה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שבמקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב לקולא בהודאת הנאשם, בהיעדר עבר פלילי לחובתו ובתסקיר החיובי, וגזר עליו מאסר בפועל בן 6 חודשים לצד עונשים נלווים.

· בת"פ (שלום עכו) 33543-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוג וכן בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. במהלך ויכוח ביניהם זרק הנאשם נורה על הרצפה וגרם לשבירתה. לאחר מכן נטל מידי המתלוננת מטאטא שהיה בידה וניסה לתקוף אותה באמצעותו, אולם בנותיו הקטינות מנעו את התקיפה. בתגובה, הנאשם החל להכות את המתלוננת באמצעות ידיו, סטר לפניה, בעט ברגלה ונתן לה מכות אגרופ לידה. המתלוננת רצה לחדר השינה שם המשיך הנאשם לתקוף אותה בכך שהכה באמצעות ידיו בראשה, בעט בבטנה וגרם לנפילתה ארצה. בהמשך אחז בכתפיה וזרק אותה ארצה וסטר לפניה. בעקבות מעשיו נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בפניה, בכף ידה, בכתף ובירך. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 4-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בהודאתו של הנאשם, בהיעדר עבר פלילי ובעדותה של המתלוננת אשר מסרה כי הם מבקשים לשקם היחסים ביניהם, וגזר עליו מאסר לתקופה של 4 חודשים ומאסרים מותנים.

17. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אשר פורטו לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם מתחיל ממאסר בפועל למשך מספר חודשים שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

18. לא מצאתי כי במקרה שבפניי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

19. לקולא שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי ונתתי דעתי לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ושמר על יציבות במסגרות השונות והוא בעל הישגים חיוביים. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם היה סטודנט למשפטים ברומניה ומטיעוני הסניגור עולה כי לא השלים את לימודיו בשל מעורבותו בתיק זה.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמנו של בית המשפט ואת הצורך בהעדת העדים לרבות המתלוננת. הנאשם הביע חרטה בדבריו לפניי וביקש סליחה על מעשיו. יצוין כי לא הובאה בפניי עמדת המתלוננת.

20. שירות המבחן ציין כי הנאשם שולב בהליך טיפולי, נתרם מהטיפול ומשתף פעולה עם גורמי הטיפול. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על ענישה טיפולית - שיקומית הכוללת צו מבחן למשך שנה וכן של"צ בהיקף של 100 שעות. כידוע, תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב בידי בית המשפט אך אינו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאלה שבוחן שירות המבחן (רע"פ 2208/16 יוסף גוהר נ' מדינת ישראל (17.5.16)).

21. נתתי דעתי לאמור בתסקיר ביחס להליך הטיפול, אולם בנסיבות התיק כאן לא מצאתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ההולם ולהסתפק בענישה טיפולית - שיקומית כהמלצת שירות המבחן. ענישה שכזאת תשלח מסר שגוי וסלחני ואף אינה עומדת בקנה אחד עם מגמת הפסיקה להחמיר בענישה בעבירות של אלימות בין בני זוג. אני סבורה כי מעשיו של הנאשם חמורים ומחייבים ענישה מרתיעה ומוחשית תוך העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס הפרטי של הנאשם.

22. לאור כל האמור, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני - נמוך של מתחם הענישה. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, ולאחר שנתתי דעתי לכך שהנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה למעלה מחמישה וחצי חודשים, ולכך שהנאשם שרוי במעצר בית מלא למעלה משנה, החלטתי להימנע משליחתו של הנאשם לתקופת מאסר מאחורי סורג ובריה, ולהעמיד את העונש על מאסר בפועל מידתי שירוצה בדרך של עבודות שירות וזאת לצד ענישה צופה פני עתיד ופיצוי למתלוננת. באופן זה יוגשם עיקרון ההלימה, ויוגשמו התכליות של הרתעת הנאשם כמו גם של הרתעתם של עבריינים בפוטנציה, תוך הגשמת האינטרס הציבורי בדבר מיגור התופעה הקשה של אלימות במשפחה בכלל, ואלימות נגד נשים בפרט.

סוף דבר

23. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים.

מתקופת המאסר תנוכה התקופה בה שהה הנאשם מאחורי סורג ובריה מיום 3.6.23 עד 22.11.23 וקובעת כי יתרת התקופה תרוצה בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 6.11.24, עבודות השירות יבוצעו במרכז אזורי לקשיש עכו, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מתנאים אלה יש בהם כדי להפסיק את עבודות השרות וריצוי יתרת המאסר מאחורי סורג ובריה.

ב. אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר העבירה בה הורשע.

ג. אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת וזאת עד ליום 16.1.25. המאשימה תעביר את פרטי החשבון של המתלוננת למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.

ניתן לשלם את הפיצוי בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il

* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון 35592* או בטלפון ****-*****

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.

בהתחשב בכך שחייבתי את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, אני נמנעת מחיובו של הנאשם בתשלום קנס.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות אשר יודיע בתוך 14 יום מועד אפשרי לתחילת ריצוי עבודות השירות.

הנאשם מונחה לעקוב אחרי החלטת בית המשפט בעניין זה.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, במעמד הנוכחים.